

NAŠ DOM

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek ter velja s poštnino vred dve kroni za celo leto. Posamezne številke veljajo 8 vinarjev. Naročnina se pošilja na upravnništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne 4 redne vrstice (petit), če se enkrat natisne po 15 vinarjev, dvakrat 25 vinarjev, trikrat 35 vinarjev. Rokopisi se pošiljajo: Uredništvu „Našega Doma“ v Mariboru in se ne vračajo.

Govor predsednika Zveze mladeničev v Škofjiloki.

Dragi mi bratje!

Imenom severne slovenske mladeniške armade, „Zveze slovenskih mladeničev“ mi bodite prav prijateljski pozdravljeni!

Poročal naj bi o delovanju naše „Zveze“, organizaciji slovensko-štajerske mladine. Ne bom vam našteval števil, ki so navadno združene s takimi poročili, ampak jaz hočem danes igrati ulogo slikarja: naslikati želim tip slovensko-štajerskega mladeniča, kakor ga je vzgojila naša organizacija. Najprvo pa malo uvoda k temu. Že pred kakimi 8 leti se je začela naša mladina gibati. Videla je, kako se pogre za naše ljudstvo vedno globlje in globlje v morje materializma, liberalizma in nemškutarstva. Mladeniče rešiti iz te pogubne mlakuže: to je bil in bo namen naše organizacije, naše novoustanovljene „Zveze slovenskih mladeničev“. Kaj smo dosegli z našo organizacijo? Kakšni so naši štajerski mladeniči, vzgojeni v tej organizaciji?

1. Naši mladeniči znajo misliti.

Praprost naš mladenič mi je nedavno tako-le rekel: „Veš, dragi prijatelj, te naše nasprotnike, naj-sibodo te ali one pasme imam tako zelo rad. Znaš, zakaj? Zato, ker če mi ne-bi imeli nasprotnikov, ne-bi delali tako živo kot delamo sedaj, ne-bi imeli svoje lepe organizacije, lenarili bi, kri bi se nam ne pretakala tako bujno po naših žilah, kratko rečeno: Mi bi spali.“

Nasprotnikom se imamo zahvaliti, da — napredujemo, da se izobrazujemo, da se organiziramo!“

Torej glejte, naši fantje nimajo glave kar tako, ampak oni znajo ž njo tudi misliti.

2. Naši mladeniči znajo tudi delati.

Ne bodem našteval vsega našega dela, dovolj je, če vam povem, da pri obilici naših društev so navadno naši fantje odločilni delavni faktorji. Naši mladi so zelo marljivi in najbolj agilni agitatorji, to vam dovolj jasno pričajo zadnje državnozbornske volitve. Kjer je mladinska organizacija razvita, tam so volitve za našo stranko dobro izpadle; propadli smo le tam, kjer še našega gibanja ni čutili. Torej moramo začeti tudi v tistih temnih kotih z mladinsko organizacijo. Naši fantje kažejo povsod, da razumejo pozitivno delati za blagor naroda, bolj kot pa oni liberalni kričači, ki samo pri polnih litrih upijejo „na zdravje“ domovini.

3. Naši mladeniči so pa tudi značajni.

Zelo redki so, ki so se izneverili našemu praporu. Dandanes, ko so tako silno resni časi, potrebuje naš narod značajnih mož.

Na zadnjem mladeniškem shodu v Slov. gor. je rekel priprost kmečki fant: „Ne bodimo podobni klopotcem, ampak vedno in povsod bodimo jekleni

značajni!“ Zares, že dokaj se povsod prav lepo kaže, da vzgaja naša organizacija mladeniče—može, ki znajo bolj upoštevati, kaj je mož-beseda, kot pa mnogi visoki gospod buzu ministrske mize, ki se da pohlevno voliti na program „Kmečke zveze“, potem pa spreminja svoje prepričanje, kot luna svojo obliko. (Burni klici: Plój!)

Omislili smo si pa tudi svoje znake, da se po njih spoznavamo. Kako lepo je, če si fant, ki se poprej nikdar nista videla, segata v roke in sklepa-ta prijateljstvo — po našem znaku sta se spoznala! Križ je na tem našem znamenju; kot naši predniki, tako se tudi mi hočemo vselej pod tem zmagujočim znamenjem boriti za svetinje našega naroda. Le ena deviza velja dandanes: Ali s križem ali proti križu! — —

Vi pa, tovariši izvenštajerski, pojdite z nami, pojdimo vsi naprej neustrašeno mi mladi, do zmage!
Fr. Žebot, predsednik Z. M.

Mladeniški shod na Vidmu.

Shod za shodom, eden lepši in veličastnejši od drugega, se vrši na zelenem Spod. Štajerju. Vsi ti shodi so pokazali, da razpolaga naša mladeniška organizacija z mnogo tisoč vrlih slovenskih mladih narodnih bojnikov.

V nedeljo 23. avgusta so se zbrali v Vidmu, prijaznem kotičku ob deroči Savi, neustrašeni mladeniči iz Posavja in bližnjih hribov. Krog 600 broječa množica mladih Slovencev se je odzvala prijaznemu povabilu.

Cerkveni govor je imel č. g. Potovšek, župnik v Artičah. Kot vodilo svojemu krasnemu govoru je imel svetopisemske besede: „Spominjaj se svojega Boga v dnevih svoje mladosti!“ — Presv. daritev je ob asistenci opravil vlč. gospod H. Verk, dekan videmski.

Dasiravno se je nebo nekako mrklo držalo in je bila v bližnjem Krškem večja sokolska ceremonija, vendar je že ob začetku zborovanja bil prostorni senčni vrt Podjedove gostilne do zadnjega kotička napolnjen. Opazili smo tudi mnogo očelov, pa tudi vrta posavska dekleta in žene so prišle na zborovanje.

Ob 1. uri popoldne otvori zborovanje in prav ginjaivo-iskreno pozdravi s krasnim nagovorom domači gospod dekan Verk. Shod sta vodila državni poslanec dr. Benkovič in predsednik Z. M. Franc Žebot. Medtem je bil naval mladeničev na zborovališče tak, da so se mnogi spravili kar na streho in v kegljišče, da slišijo govornike. — Prvi govornik, mladenič Žebot iz St. Ilja, je v nađ enournem govoru risal važnost mladinske organizacije. „Vesel pojav je, da tudi Posavje vstaja“ pravi govornik, „da se je mladinsko gibanje tudi med posavske mladeniče zaneslo, ko se je vedno reklo, da tukaj to gibanje ni mogoče. A današnji dan nam kaže, da nam Posavje v mnogem oziru prednjači.“

V nadaljnjem govoru razpravlja, kaj je danes slov. mladini najbolj potrebno, da bo de dika in ponos svoje domovine.

Vsestransko izobražen mora biti slovenski mladenič. Skrbeti morajo predvsem naša izobraževalna društva, da zadobi mladina pravo izobrazbo in sicer v gospodarskem in političnem oziru. Pravega slovenskega mladeniča mora dičiti več lepih lastnosti. A najvažnejše so: globoko versko prepričanje, prava, iskrena ljubezen do naroda in domovine in jednena značajnost. V naši organizaciji se mora mladina pripraviti za prave narodne delavce in bojevnike. Svoja izvajanja je končal z besedami: „Torej neustrašeno naprej po pričetni poti, da bomo narod pošteni, narod vrlili mož!“

Burno pritrjevanje je sledilo temu govoru, zorovalci so ga mnogokrat prekinjevali s pritrjevalnimi medklici.

Za Žebotom nastopi navdušeno pozdravlje ljubljencev Posavčanov, državni poslanec dr. Benkovič. Tudi on je s svojim govorom izzval veliko odobravanje. Res, le čestitati imamo Posavčanom, da imajo tako vrlega poslanca.

Govorniki so se oglašali tudi izmed zborovalcev. Prvi je pozdravil shod Jožef Ašič iz Koprivnice. Posebno lepo pa je govoril Miha Planine iz Ljubljane, ki je povdarjal, da sedanji so, ali s Kristom ali pa z Antikristom. Govorili so še Kovačič iz Kapele in Radej iz Malega kamna, ter kapelski župnik, č. g. Presker.

Predsednik se v sklepnem govoru zahvaljuje vsem udeležencem za udeležbo in faktorjem, ki so pripomogli, da se je shod tako krasno obnesel.

Navdušenje zborovalcev je bilo velikansko: posebno so se mladeniči veselili krasnih mladeniških znakov. Uspeh shoda pa je, da se bo odslej v Posavju v sleherni župniji ustanovilo izobraževalno društvo in mladeniška zveza. Zares, mi gremo nevdružno naprej! Živeči, vrlili mladi Posavčani!

Naša dolžnost in pravica.

Prva za Bogom je mati. Mati pa mora biti dvakrat mati: prvič podavajoč otroku primerno hrano, obleko, stanovanje; drugič skrbec za njegov obstanek in napredek v družbi, ki ga slednjič privede do njegovega namena. Popotnik tu, domačin v nebesih.

LISTEK.

Slavček Novogradiški.

Pijanci.

Pri Črvu v Krtovem logu so v nedeljo godli in plesali, peli in vriskali, da se je vse treslo. Najbolj se je treslo, kadar je skakal in plesal mlajši Komar, ki ga je rad malo čez mero potegnili — pogledal ko zarcu na dno. Kadar ni bil Komar pijan, je bil mož pošten in pameten, da je malo takih in ni klet.

Ko se je mračilo, so se začeli gostje odpravljati proti domu. Le velikan Komar je še stal s par, njemu enakimi tovariši — pijanci. Ti so potem regljali in tulili pozno v noč. Bili so sami bogataši in plemenitaši. Saj so mislili tako — sami. Vsak se je hvalil, da je že veliko priskrbel, odkar gospodarji, hvalil, da je že veliko dobrega storil na svetu in veliko še bode. Razume se, da so ti mogočnejši v svojih domišljijah videli svoja posestva desetkrat večja, kakor so v resnici. Ker je hotel biti vsak najboljši in najjmenitnejši, se ne smemo čuditi, da je prišlo naposled do prepira in pretepa. Komar, ki je imel svoje posestvo pošteno zadolženo, se je bahal najboljše. Vse je hotel stepsti, ki so mu odbijali njegove baharije in mu očitati dolgove. Zagrabil je kupico polno žganja in jo pognal Polžu, ki je v kotu sedel in Komarju najbolj nagajal, v glavo in ga ranil. Ta je zopet vrgeč svojo kupico, ki pa ni zadela Komarja. Potrli so več kupic, ubili tri šipe in različi mnogo žganja. Črv jih je miril. Zahteval je odškodnino za šipe in kupice. Razgrajajući pa se niso veliko zmenili zanj. Prepirali so se nadalje in vlačili po sobi — — —

„To mu bodem vrnil, da bo de pomnil“, je rekel Polž, ko je Komar odšel.

Za materjo, ali mesto nje skrbe za otroka učitelji in vzgojitelji. Kako pa ti nadaljujejo začeto delo?

Nedavno me je doletela sreča, peljati svoje deklice, nadebudne dijakinje, k izpitu za 1. letnik učiteljskega. Za svoj narod hočejo delati in vse moči napeti, da se povzdigne blagor in sreča znanca. Še malo ur in odročila se bo prihodnost naša — padla bo kocka. Ubega mati! Svoj zaklad, svoje dete izročiš drugim, da nadaljujejo tvoje delo, in kako ga hočejo nadaljevati? — „Nemško znajo premalo; bila bi sramota za nje pred nemškimi tovarišicami, ako ne znajo gladko govoriti in pisati.“ Taka je bila sodba in obsodba. Naša sramota tedaj, ako ne znamo gladko jezika že sedaj, ko je vendar še štiri leta časa in priložnosti naučiti se ga. In sramota pred tistimi, ki sami ne znajo razum svoj hinderhonder. Te naj lepo odidejo med svoje; saj imajo v mestu popolnoma nemško šolo. Ali pa to ni tudi sramota za vzgojitelje-učitelje, ki, sami slovenska korenina, v kot porivajo svojo lastno dečo? Ali se ne pravi to s silo zatirati narod, dajoč prednost tujcu? In ko so se po tolikih letih morali prepričati, da tudi njim nasprotniki žele le pogin, ali ni to znamenje skrajne neumnosti protežirati Nemke? Prav je, da se poleg maternega jezika učimo še drugih; kolikor jezikov znaš, toliko ljudi večjaš — pa to naj se zgodi na podlagi materinščine, ki naj bo vedno vzor, solnce vsemu nauku.

Ponavljajoč besede našega presvitlega vladarja: Nemški otroci v nemško, češki v češko šolo, tedaj tudi slovenski v slovensko. Zahtevajmo, da se v naše šole sprejemajo le domače deklice, katere bodo delovale v naših šolah. Na podlagi svojega jezika naj se usposobijo za svoj visoki poklic, same naj se uče ljubiti in spoštovati svoj jezik, svoj dom, da bodo enkrat v nemale to ljubezen tudi v srcih svojih učencev in učenk. Imamo ne-le dolžnosti, ampak tudi pravice, in ena največjih, se mi zdi, je, zahtevati svojim otrokom primerne šole. Kdor nam krati to, ta ni naš, ta ni prijatelj, temveč smrtni sovražnik, pa naj z vsemi znanimi in neznanimi jeziki trdi, da mora tako delati — pa naj se sklicuje tudi na postave in paragrafe, ne zasluži vere — je in ostane jančkar. Dokler ne pokaže v dejanju skrb in ljubezni do mladine, učeč na podlagi maternega jezika, smatrajmo ga za Judeža, ki prodaja naše otroke v sužnost. Še-le tedaj bo vsaka mati mirno izročila deklico drugim rokam, ako bo prepričana,

„Če plačaš še pol litra „šnopsa“, ti pomagam tudi jaz. Še nocoj ga lahko — no — veš, ubijeva, slišiš, ubijeva!“ pravi Muha, Polžev najboljši tovariš.

„Hej, četrt litra sedaj na korajžo, če hočeš, in četrt litra potem za plačilo. Črv! — Franc, kje si! Prinesi hitro četrt litra „mešanega!“ je klical Polž.

„Tako! — Kje pa je Komar? Mi še nič plačal ni!“ se huduje krčmar.

„Odšel je že! Hitro prinesi, nama se mudi!“

„Vem, da se vama mudi, ker bi rada hitro odšla in nič plačala, kakor Komar. Pa on bo de že plačal drugikrat. Toda vaju pa ne pustim iz hiše, dokler ne plačata. Pa tudi škodo bode de plačala! Me razumeta?“

„Le hitro prinesi! Kar sem in bodem pil, plačam jaz, škodo pa naj plača, kdor hoče, to mene nič ne briga. Pa saj nimam več v žepu, ko za — pol litra žganja!“

„To ni meni nič mar; in če se vama res kam mudi, me prav nič ne briga. Meni je le mar, da se plača škoda!“ se je zarežal krčmar.

„Jaz nimam nič! Ti, Polž, prej si pravil, kako si bogat. Plačaj torej, saj imaš s čim! — Če nočeš, da nocoj kaj opraviva, plačaj!“ kriči Muha.

Polž je plačal škodo in pijačo ter odšel s tovarišem —

„E, proketo, kako me glava boli. Pa naj bo, drugikrat mu vrnem. Kaj bom danes — nocoj, ko sem pijan. Pa saj ni reš, motim se, nisem pijan! Oni pač, oni, ki so v krčmi ostali, so pijani!“ Tako je šepetal Komar sam s seboj, ko je korakal po hladnem gozdu navzgor proti domači hiši.

Zašumeli so vrhovi dreves. Šum se je ponavljal dalje po gozdu in odmeval od pečine, da se je slišal jek doli v dolino — Krtov log.

Blizu Paua je vlak lurskih romarjev, prišedših iz Pariza, trčil skupaj s tovornim vlakom. Med ranjenci, ki so jih odpeljali v pariško bolnišnico je 11 težko, 4 lahko ranjenih.

Angleška najame posojilo 100 milijonov funtov sterlingov, da pomnoži mornarico.

Španska kraljeva dvojica obiše sredi oktobra našega cesarja.

Zivljenje turškega sultana Abdul Hamida je v veliki nevarnosti.

Velik del Carigrada je uničil ogenj

Za turškega poslanika v Parizu je imenovan bivši guverner na Libanonu, katoličan Naum paša.

Na Japonskem narašča dan na dan število katoliških učiteljev. Plačuje jih država.

Na otoku Haiti je odkrila vlada novo zaroto proti državi. Aretiranih je bilo nad 200 oseb.

V Kanadi v Ameriki so silne povodnji. Nobeno mesto nima luči, ker so električne naprave pod vodo. Vse tovarne so morale ustaviti delo.

Slepci so zborovali v Manchesteru na Angleškem. Udeleženci so bili iz vseh evropskih držav pa tudi iz Indije, Avstralije, Amerike in Japonske. Predsednik Royle je šaljivo obžaloval, da ne more videti vseh udeležencev. Slepci so priredili tudi koncert s petjem in šaljivimi deklamacijami.

Razgled po domovini.

Iz finančne službe. Prestavljeni so: Davčni oficijal Rudolf Raueh iz Maribora v Konjice; davčni asistent Rudolf Sima iz Kozjega, kot kontrolor v Šoštanj; finančni stražni komiser Jurij Klampfer iz Radgone v Celje; razvidnostni uradnik Paul Etl iz Gradca v Ptuj; davčni oficijal Alfred Drobnič iz Št. Lenarča v Radgono; računski asistent Alojz Toman iz Maribora v Gradec.

Iz pošte. Poštna oficijantinja Marija Vadnal v Brezicah je dobila mesto poštne odpraviteljice pri poštnem uradu v Dobovi. — Poštni oficijant Ludovik Florenini v Mariboru je imenovan za poštarja v Sp. Dravogradu. — Poštna upraviteljica gđ. Hedvika Vaupotič v Palfau je dobila mesto poštne odpraviteljice v Vuhredu.

Iz učiteljske službe. V celjskem političnem okraju so razpisana sledeča učiteljska mesta: Na 2 razredni ljudski šoli v Perrnovu mesto nadučitelja in učiteljice; na trirazredni ljudski šoli v Frankolovem mesto učitelja; na trirazredni ljudski šoli pri Sv. Petru mesto učitelja oz. učiteljice; na trirazredni ljudski šoli v Jurkloštru mesto učitelja oz. učiteljice; na enorazredni ljudski šoli pri Sv. Miklavžu nad Laškim mesto šolskega vodje. Prošnje do 15. septembra.

Kletarskim nadzornikom za Štajersko sta imenovana gg. Jože Czak (Nemec) s sedežem v Gradcu in Ivan Belle (Slovenec) s sedežem v Mariboru. Gospod Belle je obenem kletarski nadzornik za Koroško.

V pokoj je stopil g. Gabriel Majcen, profesor na moškem učiteljskem v Mariboru.

Štajerski deželni zbor je sklican na dan 15. septembra.

V Mariboru je pekovski pomočnik Schubert iz Gradca ustrelil natakaričo Vogrincev in tudi sebe nevarno ranil s samokresom. Bil je ljubosumen.

Pri Sv. Juriju v Slov. goricah je umrl dne 17. m. m. v 78. letu svoje starosti Jakob Fluher, star vojak, ki je služil za očeta Radeckija ter je bil leta 1858. tudi v častni straži papeža Pija IX. v mestu Boloniji.

V Ptuj in okolici je mnogo otrok obolelo na davici.

V ptujski okolici je toča silno poškodovala vinograde.

Sv. Kunigunda na Pohorju. V Božjah se je poročil posestnik J. Gričnik s skritno in pridno mladenko J. Črešnar iz zreške župnije. — Bilo srečno!

St. Lovrenc na Dravskem polju. Zgorelo je pet hiš.

Pri Sv. Urbanu nad Ptujem je v dveh mesecih umrlo 40 otrok na davici.

V Vuzenici baje mislijo Nemci postaviti šulferajnsko šolo.

Na Dobrni je posojilnica kupila nemški hotel Orosel v dobrnških toplicah.

Pri Sv. Juriju ob juž. žel. je umrl po dolgi bolezni občje znani in priljubljeni zdravnik in imeniten skladatelj dr. Gustav Ipavie.

Vas Pobrežje pri Sv. Vidu je ogenj uničil.

Stoprce. Nadučitelj Anton Hren odide iz Stoprce ter prevzame s 1. oktobrom vodstvo slovenske Ciril-Methodove šole na Muti. V Stoprce pride kot nadučitelj Janez Zupančič, do sedaj nadučitelj pri Sv. Antonu v Leskovcu v župniji Rajhenburg.

V Žalcu je pogorela hiša mizarja Kocelija.

Teharje. Umrl je po dolgi bolezni veleposestnik g. Štefan Koželj v, najlepši moški dobi, zapustivši žalujočo soprogo in sedmero malih otročičev. Rajni je bil vrl narodnjak. Bodi mu lahka zemlja!

Teharje. Dragi „Naš Dom“! Iz vseh krajev mile naše domovine prinašas poročila o veselem narodnem gibanju naše mladine. V zadnji številki poročas celo o velikem dekliškem shodu na Sladki gori. Vse se probuja, vse navdušuje za Boga in domovino in mili nam jezik slovenski. In prav je tako! No, v tem oziru smo pri nas še precej pohlevni. O taki narodni zavesti med našo mladino ni nikakega stedu. Naša mladeniška in dekliška Marijina družba v kljub požrtvovalni marljivosti g. duh. voditelja le bolj životari. Prvotno navdušenje je minilo. Sicer se zbiramo vsak mesec enkrat k skupni molitvi in k pridgi, in to je vse. Da bi si pa priredili ali ustanovili dekliško ali mladeniško zvezo, kakor že ima večina povsod, ali kak poučen shod, o tem se nam še ne sanja. Malo več živahnosti v družbi bi bilo želeti. Pri nas ne velja izrek: „Mi gremo naprej, mi mladi,“ ampak: „Mi dremljemo, mi mladi.“ — (Opomba uredništva. Kdor dremlje, se ga mora pošteno podrezati, in kmalu se začne kri živahneje raztekati po zaspancu. Zato pa le pišite in neumorno drezajte! Bo že šlo!)

Trbovlje. Zelo žalosten dan je bil za Trbovlje, ko so nas zapustili č. g. kaplan Strmšek, voditelj dekliške Marijine družbe. Bog jim povrne ves trud, ki so ga imeli z družbo. — Dne 15. avgusta smo imele skupno sv. obhajilo, nauk in sprejem novih družbenic. — Dne 12. avgusta se je v cvetu let preselila v boljše življenje družbenica Ljudmila Sutner v 17. letu svoje starosti. Bolehala je 2 leti. Na smrtni postelji je bila sprevidena in ob enem sprejeta v Marijino družbo. K večnemu počitku smo jo spremile družbenice z zastavo, č. g. voditelj so imeli jako ginljivi nagovor, družbenice so ji v slovo zapele žalostinko. Na svidenje!

Oj, „Z Bogom“ kličemo ti v slovo,

Vse ti nudimo roke!

Oj, prosí pri Mariji, Jezusu,

Da raj nebeški nam odpre!

Tvoje sestrice po Mariji.

Nesreča. Z viaka, ki vozi med Zagrebom in Zidanim mostom je padel vlakovodja pod kolesa, ki so ga razkosala.

Koroške novice.

Suša je napravila tudi po Koroškem, zlasti še po slovenskih krajih občutno škodo. Država je dovolila 70.000 kron podpore. Delil se ne bo denar, marveč: krma, seno, otrobi itd. V odboru pa, ki ima podporo razdeljevati so sami nemški nacionalci. Tudi znamenje naših razmer!

Pri deželni bolnišnici v Celovcu so dozidali poslopje, v katerem bode pekarna in električna pralnica. Ker ima bolnišnica, oziroma koroški dobrodelní zavodi že tudi lastno mesarijo, je s prejšnjim združeno vse, kar potrebuje zavodi za vsakdanjo oskrbovanje bolnikov ali gojencev, slepcev, gluhomutcev in za norišnico. Deželni izdatki se vsled teh naprav nekaj zmanjšajo.

Na beljaški cesti v Celovcu je izvošček Jakob Rak, že priletel mož, padel s kozla ravno na drugo konjske železnice, ko sta dva voza eden za drugim peljala. Voznik konjske železnice je takoj zavril, pa mu je vseeno dasno nogo eno kolo povozilo, predno je voz ustavil. Ponesrečencu je pri padcu na kameniti tlak tudi črepinja počila. Nezavestnega so z rešilnim vozom prepeljali v bolnišnico, kjer je po noči umrl. Razun te nesreče je bila pa še druga, namreč, ker se je konj splašil in dirjal na polje, se je preobrnila kočija in deloma razbila.

Maščevanje. Županov logar iz Št. Ruperta pri Celovcu je zasačil pri ribniku restavracije „Satnitzbauer“ Lahe, ki so ribe lovili ter jih prepodil. Drugi dan so pa zapazili na površini ribnika vse polno mrtvih rib in rakov po vodi plavati. Lahki so namreč, kakor se gotovo sumi, iz maščevanja zastrupili ribnik in tako pokončali dragoceno ribjo zalego in rake.

Nova šola v Št. Jakobu v Rožu bo kmalu dozidana. Že zdaj se vidi velepraktična uredba in lepota nove stavbe, ki stoji na enem najlepših mest. Slovesno blagoslovili bodo novo stavbo v nedeljo, dne 27. septembra. Naj bi se za novo prepotrebno podjetje našlo še prav mnogo podpornikov in naj bi prineslo obilo blagoslova in uspeha koroškim Slovincem!

Nove orglje so postavili v prijazni romarski cerkvi Sv. Križa nad Črnečami. Delo hvali svojega mojstra, gospoda Janeza Kuharja v Zakamnu pri Celovcu.

Škocijan v Podjuni. Dne 25. avgusta opoldne je umrl naš ljubljani župnik Ant. P. Mikuluš, po dolgi in zelo mučni bolezni. Dosegel je starost 54 let. Ob ogromni udeležbi ljudstva se je vršil v četrtek 27. avgusta pogreb. K zadnjemu počitku ga je spremilo 28 duhovnih sobratov. Blagemu pokojniku naj sveti večna luč. — V nedeljo 6. septembra se vrši po blagoslovu „pri Mažarju“ slavnostno zborovanje, katero priredi v proslavo letošnjih jubilejev domače „bralno društvo“. Priprave obljubujejo poučen in prijeten popoldan. Po sporodu bo srečolov z več lepimi dobitki. Nabi se k obilni udeležbi.

Društvena kronika.

S. K. S. Z. Za resno narodno obrambno delo je treba nam Slovincem, ki nas je malo število, skupno nastopati. Le žal, da mnogo tistih, ki danes in jutri vpijejo po raznih shodih in gostilnah: „Vse za narod“, ravno nič ne storijo. Tega nam ni treba dokazovati, ker dokazov vidimo še preveč. Edina, ki je delala in bo delala, kolikor ji to pripušča gnotna sredstva, je S. K. S. Z. Že pred njenim obstankom so delali gospodje, ki so jo ustanovili, vedno neumorno za narod ter zato želi navadno napade nasproti nega časopisja. Ko pa se je čutila potreba boljšega skupnega delovanja, se je ustanovila S. K. S. Z., ki zbira pod svoje okrilje vse, kar se zanima za krščansko-socialno delo med ljudstvom. Da to delo rodi tudi lepe uspehe, nam kaže število članic, včlanjenih pri S. K. S. Z. Sedaj šteje zveza 93 društev, več se jih bo v kratkem času ustanovilo, tako, da mogoče že letos dosežemo častno število 100. Pri tem pa moramo povdarjati, da ima S. K. S. Z. včlanjena edino-le bralna in pevska društva, t. j. društva, ki se bavijo samo z izobrazbo ljudstva. V prvi vrsti obrača zveza svoj pogled v narodno nevarne kraje, kraje, kjer je nevarnost, da se zemlježeljni tuji nasle. Res, s kupovanjem posestev se ne more baviti, ker ji tega ne pripušča pravila in denarna sredstva; toda narodno zavest pa lahko širi med ljudstvom. In to, lahko rečemo, dela v obilni meri. V mariborski okolici je ustanovila že več izobraževalnih društev, katere še zdaj podpira s knjigami, vzdržuje več potovalnih knjižnic in zadnji čas je osnovala za občino Leitersberg-Krčovino izobraževalno društvo, ki bo de potom knjig in časopisja širilo narodno zavest med našimi delavci in viničarji. V svojem načrtu ima „Zveza“ tudi, širiti telovadno gibanje med slovenskimi mladeniči. Vsled njene pomoči se je na Štajerskem ustanovilo že več telovadnih odsekov in v zadnjem času se je tak odsek ustanovil tudi v Mariboru. Tako deluje Zveza na vseh panogah širnega polja izobrazbe. Koliko truda, koliko novcev to stane, ve le tisti, ki sodeluje. Zato vabimo vse slovenske rodoljube, da i oni vstopijo v naše vrste, v boj za sveto, narodno stvar!

Sv. Križ pri Mariboru. Prihodnjo nedeljo, dne 6. septembra obhajajo naši veteranci jubilejsko slavnost šestdesetletnice presvitlega cesarja. Slovesno službo božjo, pridigo in sv. mašo — je velikodušno prevzel sloveč propovednik g. duh. svet. in profesor dr. Anton Medved v Mariboru. Po službi božji je skupen obed v Kočevarjevi gostilni, med katerim svira godba od Sv. Duha na O. V. Slišimo tudi, da pripravljata tukajšnje br. društvo zanimivo veselico in slavnost v večjem obsegu v proslavo šestdesetletnega vladarskega jubileja presvit. cesarja, ki se ima vršiti

dne 27. septembra na prijaznem hribčku Sv. Urbanu nad Mariborom. Mladič nas baje izenačijo z gledališčno predstavo. Vsi rodoljubi od blizu in daleč, na veselo svidenje torej takrat pri Sv. Urbanu nad Mariborom!

V Rečici se ustanovi katoliško izobraževalno društvo. Pravila so že odobrena.

Družnirska požarna bramba priredi dne 13. septembra veliko ljudsko veselico.

Konjice. Kmečka posojilnica in hranilnica je imela v prvem četrtletju svojega poslovanja 161.011 K prometa.

Vojaško veteransko društvo pri Sv. Križu na Murskem polju je v izraz hvaležnosti in spoštovanja č. g. Martina Jurkovič, knezoškofijskega duh. svetovalca in dekana ljutomerskega, in č. g. domačega župnika Jožefa Weixelna imenovalo svojim častnim članom ter jima na cesarjev rojstni dan po slovesni sveti maši izročilo častni veteranski diplom.

Mladini.

Pismo mladeničem.

XIV.

Nek kmet je umiral. Poklical je k sebi svoje tri sinove, da bi jim dal še zadnje opomine. „Ne zapuščam vam velikih posestev“, tako pravi oče, „pa zapustim vam dva zaklada, mašili ju bode v njivi.“ Ko je to povedal, mu je vzelo marn. V kateri njivi, kje sta zaklada, kje moramo kopati, tako so vprašali sinovi očeta. Pa bilo je že zastoj. Oče ni govoril več nobene besede, bodisi, da ni hotel, bodisi, da ni več mogel; za eno uro je umrl. Sinovi niso nikdar slutili, da ima oče zaklade; to je bilo za nje veselo presenečenje, pa hudo je bilo, ker niso vedeli, kje sta zaklada. „V njivi“; pa saj je več njiv. Začeli so kopati tu in tam, kjer so se najbolj nadjali, da ju bodo našli, in ko niso ničesar našli, kopali so na mnogih drugih krajih, pa vselej brez uspeha, kakor so si sami mislili. Pa poguma niso zgubili, vedno jih je še navdajalo upanje, da najdejo zaklad.

Nek večer pride k njim sivolas starček, očetov najbolj zaupen prijatelj ter začne praviti to-le: „Čas je prišel, ko vam moram po želji vašega očeta sedaj razjasniti radi zakladov. Glejte, vaš rajni oče ni bil z vašo deavnostjo zadovoljen; njega je bilo strah, da bode te popolnoma ubožali, ker ste premalo delavni in skrbni. Misli je torej na to, kako bi vas odvrnil od pohajkovanja in postopanja, od obiskovanja potratnih veselje, in kako bi vas vzbudil k delavnosti in varčnosti. To je sedaj dosegel; zato, da bi zaklada našli, ste bili vedno delavni in pridni, ste vedno doma ostajali ter ste bili vedno varčni in zmerni. Zaklada, katera je menil oče, sta: delavnost in varčnost. Le če bode te varčevali in pridno delali, bode te srečni.“

Predragi mladenič! K varčnosti sem te tako lepo opominjal v dveh pismih! Ali si že začel varčevati? Ali že imaš hranilno knjižico? Če je še nimaš, takoj si jo priskrbi!

Pa tudi brez dela ne bode nobeden človek ničesar dosegel. „Ničesar še ni življenje človeku dalo, da se ne-bi bil potrudil“, tako že pravi stari paganski pesnik Horac. Delo je postava našega življenja; vsi smo Adamovi otroci, in kakor on, moramo si tudi mi v potu svojega obraza krotiti služiti. Pri paganih je bilo delo sramotno; delavci so bili takrat najbolj zavrženi sloji človeštva; njihova usoda je bila hujša, kakor usoda živine. Pa krščanstvo je delo poblašilo. Kristus sam je imel za rednika ubogega delavca, tesarja, dela je sam v njegovi delavnici do tridesetega leta, in za apostole si je izvolil delavce.

Delo nikakor ni sramotno. Vsi morajo delati. Tudi gospodje, in njih delo delo je včasih težavnejše, kakor delo onih, ki delajo z rokami. Barov pravi: „Od žezla do lopate ni stanu na svetu, ki bi mu ne bilo treba delati, bodisi z glavo, bodisi z roko ali z obema obenem.“ Kdo neki bo trdil, da je delo sramotno? V Kaliforniji je umrl leta 1888. milijonar, ki pa ni zapustil nobenih otrok. Za dediča je postavil svojega nečaka, pa le pod pogojem, da mora pet tednov v najlepši obleki v najbolj obljudnem delu mesta pridno delati in sicer kot škornječedeec. Stric je hotel s tem svojega nečaka podučiti, da tudi za bogatejše ni delo sramotno.

Ko se je Napoleon I. z neko gospo sprehajal na otoku Helena, prišli so mu nasproti delavci s

težko butaro. Gospa je že od daleč mahala, da bi se izognili. Pa Napoleon je stopil pred njo in ji rekel: „Gospa, vse spoštovanje pred takimi, ki delajo!“ Ne sramuj se dela, moj dragi prijatelj! Sramujejo se naj tisti, ki beračijo, Bogu čas kradejo in drugim s tem nadležnost delajo. Kdor si s poštenim delom kruh služi, ima pravico do najlepšega reda. Le kdor dela, bo kaj imel. Devet desetink vseh bogatašev v Severni Ameriki je začelo svoje življenje v uboštvu; pa pridni so bili. Števert, nekdanji ubogi irski fant, je imel nazadnje letnih dohodkov 1½ milijonov dolarjev. Astor, ubogi kmečki mladenič je zapustil 20 milijonov dolarjev. Štefan Girarel, zaničevan morskemu službenec, je imel nazadnje 9 milijonov dolarjev. Kornelij Vanderbilt je začel svoje življenje kot čisto navaden hlapec. Zapustil je pa 90 milijonov dolarjev premoženja. Seveda so imeli ti tudi posebno srečo, pa brez pridnosti je ne bi bili našli.

Pri nas bi bili radi nekateri kmetje bogati. Pa delo jim ne diši. Iz take moke seveda ne more biti kruha.

Če hočeš, kmečki fant, kaj imeti, moraš se pridno učiti in izobraževati. Ti moraš obiskovati vinorejske in sadjarske šole in poučnih tečajev se udeleževati. „Kolikor velja človek, toliko velja njegovo posestvo“, pravi nek francoski pregovor. Kdor ni podjeten in pridn, kdor nima nobenega zanimanja za napredek v kmetijstvu, ne bo nikdar daleč spravil.

Svet je poln blagoslova božjega, če ga hočeš imeti, ga bodeš postal gotovo deležen. Samo pridno moraš gibati roke in noge, in biti pameten in poboden. Pri vstrajnem, pridnem delu bodeš ostal zdrav in vesel, ostal bodeš čednosten, in če bodeš delal še iz ljubezni do Boga, si bodeš pridobil še bogastvo, ki ti ga arja in mol ne morejo snesti in ne tatje vkra-
sti. Marsikateri nosi slavne rede, ker je to ali ono važno ulogo dobro dovršil. Ta si je zaslužil red z mečem, drugi s peresom. Vsakemu delu čast in slava! Pa najlepši red, najlepša kolajna je žuljeva roka. Da bi si to k srcu vzel, za to prosil mladino ljub
Ev.

Nazarje. Shod Z. M. je bil nad vse sijalen. Od vseh strani spodnje, zgornje Savinjske doline ter Šaleške doline so se pripeljali mladeniči na okrašenih vozovih. Po popoldanski službi božji se je otvorilo zborovanje. Predsedoval je gospod dr. Hohnjec. Taisti je v jedrnatih besedah govoril o pomenu mladeniških zvez, organizaciji mladeničev na krščansko-socialni in narodni podlagi. Gospod Terseglav iz Ljubljane je v ognjevitim, skoraj preveč učenem govoru razpravljal o koristi telovadbe, pokazal na razne sovražnike mladine, med katerimi so prvi alkohol, slabi časopisi in Eberalno učiteljstvo. V vrnese-
nih besedah sta razpravljala mladeniča Jošt iz Gornjegagrada in Križnik iz Št. Jurja ob Taboru o programu mladeniških zvez. Občudovali smo Žličarja podpredsednika S. M. Z. Govorili so še mladeniči Lekše iz Mozirja, Sedmijnek iz Št. Petra, Blaž iz Skal. „Zarjan“ Rakun je pozdravil zborovalce v imenu kat. slov. akademikov, župan Kakun v imenu občine Rečica, znani neustrašeni Rančigaj v imenu mož, braslovski in šentandraški mladenič v imenu svojih domačih župnijskih tovarišev. Vsi govori so bili sprejeti z velikanskim navdušenjem. Navzočih je bilo nad 800 poslušalcev, med temi do 500 mladeničev.

Mladeniški tečaj priredi S. K. S. Z. za Gorisko v Mirnu dne 8. septembra. Obenem bo popoldne javna telovadba.

Dekliški shod pri Sv. Križu tik Slatine se vrši na praznik Marijinega Rojstva dne 8. septembra po sledečem vspredu: Do 10. ure pridejo dekleta v procesijah na Tržišče, kjer bo v podružnici Matere Božje slovesna služba božja, med sv. mašo skupno sv. obhajilo deklet. Pridiguje č. g. župn. Segula. Po službi božji grede vsa dekleta v procesiji v župnijsko cerkev Sv. Križa. Od 1. do 3. ure v gospodarskem posloju nadžupnikovem veliko dekliško zborovanje z govori, deklamacijami in petjem deklet. Ob 3. slovesna večernica in pridiga č. g. župnika Gomilška. Ob 4. odhod v procesijah.

Katoliška mladina v Nemčiji. Povodom nemškega katoliškega shoda v Düsseldorfu so imele katoliške mladeniške zveze iz cele Nemčije istotam svoje slavnostno zborovanje, katero je bilo velikansko obiskano. O programu mladeniških zvez je govoril gelsenkirhenski kaplan baron Miltig ter začr-

tal ta program v naslednjih treh točkah: 1. Mladeniške zveze so torišča za omiko duha v splošnem, v verskem in stanovskem znanju; 2. so sredstvo za vzgojo srca; 3. so zavetišča pred vsemi nevarnostmi za telo in srce. Med splošnim navdušenjem in pevanjem rodoljubnih pesmi se je zaključilo zborovanje.

Cerkvene zadeve.

Duhovske izpremembe. Č. g. misijonar Franc Doberšek je sprejet v lavantinsko škofijo; frančiškan č. o. Juvenal Pihler je prestavljen k Sv. Trojici v Slov. goricah.

Nameščeni so č. g. novomašniki: Širec Janez kot duh. pomočnik v Stopree, Košak Jakob kot kaplan k Sv. Andražu v Slov. gor., Cvetko Jurij v Luče, Jurak Peter v Galicijo pri Celju, Sagaj Marko v Selnico, Božiček Franc v Pilštanj, Gaberc Martin v Rajhenburg.

Prestavljeni so č. g.: Jožef Skvarč k Sv. Kungoti na Pohorju; Capuder Vladimir iz Rajhenburga k Mariji Snežni, Simon Simonc iz Selnice v Zibiko, Maks Ocvirk iz Smartina pri Starem trgu v Vitanje, Franc Letonja iz Vitanja v Smartin pri Starem trgu.

Romarski vlak k Mariji Pomagaj na Brezje bo šel iz Celja dne 9. septembra okoli 11. ure popoldne in pride nazaj v Celje dne 10. septembra okoli 5. ure popoldne, tako da se romarji morejo z večernimi vlaki odpeljati iz Zidanega mosta proti Brežicam in iz Celja proti Mariboru in pa v Savinsko dolino.

Romarjem na Gorco pri Sv. Petru niže Maribora se naznanja, da bo letos v tej cerkvi dne 6., 7. in 8. septembra posebna jubilejna romarska slovesnost in tako prelepa priložnost za jubilejne procesije iz bližnjih župnij. Naznanjeni sta od Sv. Barbare in Sv. Martina. Pa tudi daljni romarji se lahko udeležijo teh odpustkov. Preč. kn.-šk. ordinarij je namreč milostno dovolil, da zadobijo takrat jubilejne odpustke vsi, ki pridejo posebej ali pa v procesiji, četudi le pod vodstvom svojih navadnih voditeljev — lajkov do župnijske cerkve Sv. Petra, od koder pa jih spremlja domač šentpeterski duhovnik do romarske cerkve. Na to olajšavo opozarjamo č. dušne pastirje in prosimo, da jo oznanijo svojim vernikom. Veliko jih tako še lahko deležnih postane jubilejnih dobrot in milosti. Prihod procesije naj se po možnosti naznani. Sprejemale se bodo vse tri dni. Za pridige, sv. maše in izpovednike je oskrbljeno.

Zagreb. Znanstveno-bogoslovna organizacija med Slovenci in Hrvati v svrhu zedinjenja vzhodne cerkve z Rimom je imela dne 30. in 31. avgusta svoj sestanek. Na dnevnem redu so bila velevažna vprašanja, ki so jih reševali resni možje slovenskega in hrvaškega naroda. Bogoslovni profesor v Mariboru, dr. Frančišek Kovačič, je v hrvaškem jeziku krasno govoril o nekaterih važnih vprašanjih o vzhodni cerkvi in uniji (zedinjenju). — Kdor izmed somišljenikov „Našega Doma“ je prešinjen od prave ljubezni do bratov, ki ječe v verigah pogubnega razkola, bode vsaj molil, da „bodo vsi eno“!

Čudež v Lurdu. Hrvatski listi poročajo, da se hrvatski romarji v Lurdu bili pričča čudežnega ozdravljenja petletnega dečka Mirka Dolarja iz Mačince v Medjimurju. Bil je od rojstva hrom in se ni mogel ganiti; v Lurdu je pa naenkrat začel hoditi.

Duhovna gredica. V nedeljo smo obhajali spomin angelov varilov, praznovali smo „angelsko nedeljo“. Velika tolažba je za nas zemeljske popotnike, da nam je na tej težavni poti življenja dan iz nebes spremeljevalec, ki nas varuje in med potjo navdihuje z dobrimi in milimi opomin, da ne zabredemo s prave poti. Vsak človek občuti in večkrat okusi, kako ga nekaj kliče in svari pred pretečo nevarnostjo. Odkodi ta glas, kdo človeka tolikokrat nekako siloma potegne od prepada? Angel varil se oglaš, on človeka varuje! Kolikokrat slišimo v življenju: „Sam angel varil ga je obvaroval.“ Velikokrat smo že gotovo občudovali res vidno varstvo angela varil pri majhnih otrokih. Otrok, neprevidno in neokretno, se nevede včasih poda v tako nevarnost, da se odrasli človek kar stresa in si misli zdaj in zdaj mora otrok pasti, se ubiti, se utcpiti itd. A ne, nevidna roka ga črži, ga brani in čuva. In ta roka je roka angela

variha. Takega variha ima vsak človek. To je nauk sv. cerkve. Tako je pisal cerkveni pisatelj Origen († 251.): „Angeli delajo za zveličanje ljudi. Vsakemu izmed nas, tudi najmanjšemu, stoji na strani dobri angel, ki ga svari in vodi k Bogu.“ A tega spremljevalca in vodnika moramo ubogati in razveseljivati z lepim, čednostnim življenjem; zaka, sicer nas bo zapustil. „Hočeš, o človek!“ — kliče vsakemu izmed nas sv. Bazilij — „hočeš, o človek, da te tvoj angel ne zapusti, tedaj se varuj grešila in strasti.“ Ako bomo hodili po poti čednosti, bomo imeli angela za vednega spremljevalca pri vseh delih in opravilih, tedaj nam bode šlo vse srečno izpod rok, in ako bi v svoji človeški slabosti zadeli ob kak kamen, nas bode angel varil hitro zravnal in tako bomo pod njegovim varnim vodstvom hodili in prišli k našemu cilju — Bogu. — Pomislimo pogosto na veliko milost Boga, ki nam je dal tako zvestega vodnika. Izročajmo se angelu varihu in ga večkrat pozdravimo s pomenljivimi in za dušo koristnimi besedami: „Angel božji, ki si moj varih, mene, tebi izročena, z višjo ljubeznijo razsvitluj, varuj, vladaj in vodi! Amen.“ — Vselej 100 dni odpustka. (Pij VII. 15. maja 1821.) C.

Utrinki iz Lurda.

(Konec.)

Ni dvoma, da je bila s tem zadovoljna bela lurška Gospa! In to svojo zadovoljnost je pokazala tudi v dejanju. Med seto mašo je hipno in popolnoma ozdravela m'ada učiteljica, gospodična Leveque, svobodna z Nogent-le-Rotrou. Imela je raka na levi strani četa. Sedemkrat jo je operiral dr. Chevallier, zdravnik v Maus-u. Zastonj! Pariški zdravnik dr. Laurens niti ni hotel poizkusiti svoje sreče. Poslal jo je nazaj k prejšnjemu.

Prišla je v Lurd 15. julija z obvezanim čelom. Drugi dan je dosegla popolno zdravje. Pozna se samo brazgotina. Preiskala jo je zdravniška komisija v Lurdu 19. julija. In 21. julija piše vsa srečna, da jo je še dr. Chevallier v Mausu preiskal in jo našel popolnoma zdravo. In zdravnik dr. Moulin iz Nogent-le-Rotrou pravi, da prav nič ne dvomi o čudežu in pridene svoje pričevanje onemu od dr. Chevalliera.

Te utrinke sem vam podal, kakor sem jih povzel iz lurškega časnika: „Journal de la Grotte de Lourdes“. Mislim, da bodo marsikaterega potrdili v dobrem, mu poživili vero in mu podali dokaz, da v Lurdu „ni drugega kakor hiša božja in vrata nebeška!“ „Resnično, Gospod je na tem kraju!“

Da, svet kraj je Lurd! Marija se izkazuje kot zdravje bolnikov. S svojimi čudovitimi deli spravlja nevero v največjo zadrego! Tisti neverniki, ki so dobrega srca in iščejo in hrepenijo po resnici, najdejo zopet izgubljeno vero, kateri pa so hudobnega srca, ostanejo trdovratni.

O. S.

Razno blago.

Računska naloga: Dve deklici, Anica in Neža, sta vzeli od drevesa vsaka nekaj jabolok. Ker pa jih je imela Anica več, in je hotela Neža ravno toliko imeti, zato reče Anici: „Daj mi dve jabolki, da jih bodem imela jaz toliko kakor ti.“ Anica pa reče: „Daj rajši ti meni dve, da jih bodem imela jaz še enkrat toliko kakor ti.“ Koliko jabolok je imela Anica in koliko Neža?

Deset zapovedi vsakemu čitatelju knjig. 1. Čitaj samo dobre knjige. 2. Čitaj samo ono, kar te zanima. 3. Na dan ne čitaj preveč, in ravno toliko časa razmišluj o tem, kar si čital. 4. Čitaj vselej na glas in pazi na naglas in razumevanje. 5. Ne čitaj sam, temveč s prijateljem in se razgovaraj z njim o berilu. 6. Čitaj tako, da zamreš vsakemu dokazati, kar si čital. 7. Knjigo čitaj od začetka po vrsti. 8. Čitaj samo takrat, kadar si zdrav, a ne, kadar si bolan. 9. Čitaj samo v svrhu, da si povečaš znanje in da postane tvoje mišljenje plemenito, a ne, da se raztrešeš in živec razdražiš. 10. Zapiši, kar je vredno, redno v dnevnik.

Prsti na prodaj. Nedavno je v Pittsburgu v Ameriki nekemu Josipu Balaucu odrgalo vseh pet prstov na eni roki. Ker pa hoče na vsak način imeti zopet roko z vsemi prsti, je objavil v časopisju, da plača za vsak odstopljeni mu prst 300 dolarjev.

Vsled tega se je javilo na stotine ljudi, ki bi radi prodali svoje prste, samo da izpopolnijo roko premožrega Balauca. Nekdo mu je pisal, da zamore denar bolj rabiti nego svoje prste, ker itak nima dela, da bi si z njimi služil kruh. Nekdo drugi mu je ponudil kar celo roko za skrajno nizko ceno, toda predvsem je zahteval predujma 25 dolarjev. Med tem se je pa Balaučeva roka v toliko popravila, da je sklenil, da bode v nadalje živel brez tujih prstov, in take so oni, kateri so mu ponujali prste, za eno skušnjo bogatejši.

Previdnost pri uporabi svinčnikov! — Pred kratkim je umrl mlad mož, ki si je ranil prst, ko je obrezoval svinčnik. Majhna zaraza mu ni bila mar; še-le drugi dan je postal pozoren, ko ga je začelo skeleti na prstu. Naslednji dan se je opazilo nevarno vnetje, ki se je razširilo po vsej roki in po levi strani oprsja. Poklicani zdravnik je konstatiral, da se je bolnik zastrupil z grafitovim prahom, ko je končil svinčnik. Bilo je že prepozno. Na to nevarnost je treba opozoriti zlasti šolsko mladež, ki ima tudi to navado, da svinčnik vtika v usta, ko ga rabi pri pisanju. Dognalo se je namreč, da je ta navada povzročila semintje črevesno vnetje in druge nevarne no tranje bolezni.

Rešitev besedne zastavice in uganke v 18. številu.

„Našega Doma“

I.

	M		H
P	a	v	i
	r		j
	m		e
D	o	l	i
	r		a

II. Podoba.

Dobro so rešili: Štelcar Jožef v Mariboru, Gašpar Hölbl, Ivan Dolinar, Jožef Cigler, vojaki v Celovcu, Zvonimir Smodej v Gradcu, Slavko Polančič v Mariboru, Valentin Pirnik iz Gočove, Antonija Petovar iz Radgone, Micika in Lojzika Horvatovi iz Sovjaka, Nežika Vajngri v Kraljevcih, Micika Kvas pri Sv. Duhu na Stari gori, Franc Fifnja v Berkovcih, Janez in Matija Vršnik v Novištifi. Nekaj drugih nam je poslalo nepopolno rešitev, zato ne objavimo njih imen.

Uspešno žuganje. V hudi zimi je orožnik zalotil nekega postopača. A to je poslednjega, ki je bil gotov, da pride v toplo luknjo, tako razvedrilo, da je pričel žvižgati. — Ti, je dejal orožnik k svojemu ujetniku, ako ne boš miren, te takoj zopet izpustim.

V zadregi. Profesorja Jazbec in Vrabc stak potovala po železnici v B. Njim nasproti je sedela žena, ki je kmalu začela govoriti s profesorjem Jazbecom: „Jaz pridem ravno iz mesta M.“, je jela pripovedovati. „Tam imam bolno sestro, imela je otekline in dr. Vrabc jo je tako slabo zdravil, da je že štiri mesece v postelji.“ „Torej le pomenite se s tem gospodom tu“, rekel je Jazbec na prijatelja kazaje, „ta je namreč profesor Vrabc“. Gospa je zarudečila in rekla: „Ah, prosim oprostite, ni bil dr. Vrabc, ker jaz sem se pomotila, bil je dr. Jazbec.“ „Torej se morete k temu gospodu obrniti“, odvrne profesor Vrabc na prijatelja kazaje, „to je gospod Jazbec“.

General svojim vojakom po bitki: „Fantje, dobro ste se držali, bili ste se kakor levi!“ — Prostak: „Da, gospod general! Kdo bi pač zamudil priliko, vendar enkrat pošteno pretepati se, ne da bi se mu bilo bati žandarjev in sodnikov.“

Kaj je trnek? Na to vprašanje je dal neki Anglež strastnemu ribiču talé, odgovor: „Trnek je dolga šiba, na kateri je na enem kraju privezan črv, na drugem pa osel, ki ne ve, kako bi s časom gospodaril.“

Književnost.

G. katehetom na znanje. Velike zgodbe, ki jih je priredil Panholzer in poslovenil katehet Jan. Ev. Kociper, bodo dovršene v prvi polovici septembra v c. kr. zalogi šolskih knjig na Dunaju.

Listnica uredništva.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Brez podpisa v koš. Uredništvo in upravnništvo ni v enih rokah, ampak je popolnoma ločeno. Pišite marljivo in se podpisite!

V malo dneh izide v založništvu v Ljubljani, Kopitarjeve ulice št. 6, krasno opremljena

jubilejna Družinska Pratika za leto 1909.

Cena kot doslej 24 vinarjev izvod.

Letošnja „Pratika“ bo presegala po svoji krasni opremi in zbrani vsebini vse dosedanje izdaje, ker bo imela poleg obilice poučnega in zabavnega berila z mnogimi slikami tudi štiri krasno izvršene slike v trobarvnem tisku: Lurške Matere božje, jubilarov papeža Pija X. in cesarja Franca Jožefa I. ter izložbo „Katoliške Bukvarne“ v Ljubljani. **Katol. slov. ljudstvo!** Ta jubilejna „Pratika“ je edina naša pratika! Sezite pridno po njej; naj jo pozna vsaka še tako oddaljena slovenska hiša! — Zahtevajte pri trgovcih „Družinsko Pratico“ in ne dajte si usiliti nobene druge!

Kupujte in priporočajte le našo pratiko!

Glavno zalogo imajo: „Katol. Bukvarna“, prodajalna „Katol. tiskovnega društva“ in nekateri večji trgovci v Ljubljani.

Cena za razprodajalce pri naročilu do 100 kom. 17 vin. izvod, nad 100 kom. pa po 16 vin. 25

Pojasnila o inseratih daje

npravništvo le tistim, ki priložijo vprašanju znamko za 10 v.

Vsaka beseda stane 3 vin.

Pozor, kmetice in dekleta!

V moji lekarniški praksi, katero izvršujem že čez 25 let, posredilo iznajti najboljšo sredstvo za rast las, t. j.

Kapilor št. 11.

Isti deluje, da postanejo lasi gosti, dolgi in odstranjujejo prhljaj (lus-kine) na glavi. Cena (franko na vsako pošto) je: eden lončič 3 K 60 v, dva lončka 5 K. Treba, da si vsaka obitelj naroči. Prosim, da se naroči samo od mene pod naslovom: P. Jurišič, lekarnar, Pakrac Slavonija. Denar se pošlje naprej ali s poštним povzetjem.

Služba organista in cerkovnika se odda na Suhi. Prosilec mora biti rokodelec. Lahko bi pomagal tudi pri posojilnici. Oglasi do 1. oktobra na župnijski urad v Žvabeku p. Pliberk. 26

Deske (blaje) vsake vrste in drva za kurjavo trde in mehke, se dobijo po najnižji ceni pri Josip Rob. Šunko, trgovec z lesom. Razvanje pri Hočah. 18

Izrjen cerkvenik in podvornik išče stalno službo na deželi ali pa v mestu na Štajerskem ali Kranjskem. Naslov pove uredn. 24

XXXXXXXXXXXX

Lepo posestvo s krasno lego na deželni cesti blizu mariborskega kolodvora, lepa hiša in dva viničariji, lepo hišno in gospodarsko poslopje, vinograd stari in novi nasadi, lep sečen gozd, sadonosnik, pašnik, polja, travniki, skupaj okoli 62 oralov, se takoj po ceni prodaja. Prekupei izključeni. Ponudbe na upravištvo lista. 17

XXXXXXXXXXXX

Pozor! Čitaj! Pozor!

Slavonska biljevina.

Ta je napravljena iz najboljših gorskih zelišč — ter se izvršno in z najboljšim uspehom vporablja proti zastarelelemu kašlju — bolih v prsih, — prehlajenju v grlu, hripavosti, težkemu dihanju, astmi — pljučnemu kataru, suhemu kašlju, tuberkulozi i. t. d. i. t. d.

Delovanje izborna, vspeh siguren. Cena je franke na vsako pošto za 2 steklenici 3 K 40 vin., 4 steklenice 5 K 80 vin. po povzetju ali če se pošlje denar naprej. — Manj kot 2 steklenici je ne pošilja. Prosimo, da se naroča naravnost od:

P. Jurišića,

lekarnarja v Pakracu št. 201. (Slavonija.)

Ljudska hranil. in posojilnica

v Celju.

(Registrovana zadruga z neomejeno zavezo)

Glavni trg, št. 5. I. nadstropje.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo s 4 1/2% obrestmi. — Posojila se dajejo le članom na vknjižbo pri posestvih proti 5% in 5 1/2% in na osebni kredit proti 6% obrestovanju.

V pisarni se sprejemajo vse tozadevne prošnje in se brezplačno in hitro rešujejo. — Uradni dnevi so vsak torek in petek od 8—11 ure dopoldne in od 3—6 popoldne. 8

Zahtevajte brezplačno depošiljatev mojega ilustrov. cenika z nad 1000 slikami.

Vsako nepopolno blago se vzame nazaj za popolni znesek.

Slika 1/3 nav. velikosti. **Garancija več let.**

Nikelnasta Roskopf ura	K 3.—
" patent železničarska	5.—
" Tula z dvema pokrovoma	6.—
Srebrna remontoir ura	6:50
" " z dvema pokrovoma	8:50
Srebrna Tula remontoir ura z dvema pokrovoma	12.—
Goldin remontoir ura ali jeklo	4.—
Jeklo remontoir ura ploščasta	6.—
Zlato 14 kar. remontoir damske ure	18.—
Zlato 14 kar. remont. gosposke ure	42.—
Ure na nihalo	5:60
Ure na nihalo z bilom	7.—
Stenske ure	2.—
Budilke	2:40
Budilke z dvema zvonoma	2:80
Srebrne verižice	2.—
Zlate 14 kar. verižice	20.—
Zlati 14 kar. prstani	4.—
Novozlati prstani	3.—

Anton Kiffmann,

največja tovarniška zaloga ur, zlatnine in srebrnine. Izvoz v vse dežele. Maribor M 1, Stajersko. 23

Uradne — zavitke

z natisom in brez natisa, vsake velikosti in kakovosti

priporoč

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.